

**ACORD 4/2024, d'1 de febrer, del Ple del
Consell de l'Audiovisual de Catalunya**

Informe preceptiu del Consell de l'Audiovisual de Catalunya relatiu a la proposta de contracte programa entre l'Administració de la Generalitat, mitjançant el Departament de la Presidència, i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, per al període 2024-2027

L'11 de gener (registre d'entrada núm. 9032/10503/2024), el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) va rebre l'ofici de la vicepresidenta del Govern i consellera de la Presidència, de sol·licitud d'emissió de l'informe preceptiu corresponent per part del CAC, d'acord amb el que estableixen l'apartat 2 de l'article 31 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCA), i l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (LCCMA), en relació amb la proposta de contracte programa entre l'Administració de la Generalitat, mitjançant el Departament de la Presidència, i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), per al període 2024-2027.

En relació amb la prestació del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat, l'apartat 1 de l'article 24 i l'apartat 2 de l'article 31 de la LCA preveuen que correspon al contracte programa fixar els objectius concrets de servei públic que ha d'assumir la CCMA, dins del marc general dels principis i les missions del servei públic de comunicació audiovisual que estableix la llei, així com garantir un marc de finançament estable i de sanejament econòmic, esdevenint, per tant, l'instrument a través del qual es desenvolupen les missions de servei públic que estableix l'apartat 3 de l'article 26 de la LCA.

Per la seva banda, l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (LCCMA), regula també aquest instrument i el seu contingut.

Entre altres previsions, l'apartat 2 de l'article 31 i l'apartat 1 de l'article 21 de la LCCMA disposen que abans que s'aprovi el contracte programa, el CAC n'ha de fer un informe preceptiu.

Per tot el que s'ha exposat, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, per unanimitat, el següent

ACORD

1. Aprovar l'informe preceptiu relatiu a la proposta de contracte programa entre l'Administració de la Generalitat, mitjançant el Departament de la Presidència, i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, per al període 2024-2027, que s'incorpora com a annex i part integrant d'aquest acord.
2. Notificar aquest acord al Departament de la Presidència.

Barcelona, 1 de febrer de 2024

Xevi Xirgo i Teixidor
President

Laura Pinyol Puig
Consellera secretària

INFORME

Ref. exp.: 1-Precep-2024

Assumpte: Informe preceptiu del Consell de l'Audiovisual de Catalunya relatiu a la proposta de contracte programa entre l'Administració de la Generalitat, mitjançant el Departament de la Presidència, i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, per al període 2024-2027

1. Fets

1r. L'11 de gener (registre d'entrada núm. 9032/10503/2024), el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) va rebre l'ofici de la vicepresidenta del Govern i consellera de la Presidència, de sol·licitud d'emissió de l'informe preceptiu corresponent per part del CAC, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 31 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCA), en relació amb la proposta de contracte programa entre l'Administració de la Generalitat, mitjançant el Departament de la Presidència, i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), per al període 2024-2027.

2n. Amb l'ofici de sol·licitud d'informe s'acompanyen els documents següents:

- Proposta de contracte programa i annexos (indicadors i pla estratègic de la CCMA).
- Memòria justificativa i econòmica.
- Informe previ del Comitè d'Empresa de la CCMA, mitjà televisió (TVC).
- Informe de l'assessoria jurídica del Departament de la Presidència, Secretaria General.
- Certificat del conseller secretari del Consell de Govern de la CCMA de la sessió de 12 de desembre de 2023, d'aprovació de la proposta de contracte programa.

3r. Es constata que el CAC, prèviament a aquest informe, va aprovar dos informes preceptius en relació amb les propostes de contracte programa corresponents al període 2006-2009 (Acord 211/2006, de 28 de juny) i al període 2013-2016 (Acord 143/2013, de 30 d'octubre), si bé aquesta darrera proposta no va ser subscripta per les parts.

4rt. Es constata igualment que, tot i que les tres darreres propostes de contracte programa anaven també signades pel conseller o consellera responsable del Departament d'Economia, cosa que s'interpretava com un compromís de cara a la consignació de les aportacions, aquesta no és la situació actual.

2. Consideracions

Primera. Les missions de servei públic audiovisual de competència de la Generalitat

L'article 26 de la LCA assenyala que el servei públic de comunicació audiovisual de competència de la Generalitat consisteix en l'oferta, mitjançant un sistema de distribució que no requereixi l'ús de tecnologies d'accés condicional, d'un conjunt de continguts audiovisuals i, si escau, d'acord amb el contracte programa, serveis addicionals de transmissió de dades, orientats a la satisfacció de les necessitats democràtiques, socials, educatives i culturals de tots els ciutadans de Catalunya.

Concretament, d'acord amb aquest article 26 mateix, cal garantir que aquest servei transmeti una informació veraç, objectiva i equilibrada, i que reculli les diverses expressions socials i culturals, així com una oferta d'entreteniment de qualitat en compliment de les missions de servei públic que estableix l'apartat 3.

La LCA n'atribueix la responsabilitat de la gestió directa a la CCMA, que té com a normativa reguladora la Llei 11/2007, d'11 d'octubre (LCCMA). Sens perjudici d'aquesta norma específica, l'article 29 de la LCA estableix els principis d'organització i funcionament de la Corporació (apartat 1), tot determinant que correspon al Parlament i al CAC, d'acord amb les seves atribucions, de controlar que la CCMA compleix les missions de servei públic que li corresponen i també del que estableix el contracte programa pel que fa als objectius específics derivats d'aquestes missions (apartat 2).

Així mateix, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 30 de la LCA, per tal de garantir el compliment de la funció de servei públic en els termes que estableix l'article 29, el Parlament ha d'aprovar cada sis anys un mandat marc que estableixi els objectius que ha d'assolir el sistema públic audiovisual en conjunt. En compliment d'aquesta previsió, el Parlament de Catalunya, mitjançant la Resolució 1125/XII, de 18 de desembre de 2020, va aprovar el segon mandat marc del sistema públic audiovisual català per al

període 2020-2026, que estableix els objectius generals del servei públic audiovisual com a generador de valor democràtic, social, econòmic i tecnològic, així com les línies bàsiques que han d'inspirar l'acció del sistema públic audiovisual català en relació amb el finançament dels mitjans audiovisuals públics, mitjançant la signatura del contracte programa com l'eina que ha de garantir i ha de permetre comprovar l'ús adequat de les aportacions de fons públics, d'una manera transparent i proporcionada, amb les missions de servei públic encomanades pel mandat marc.

En aquest sentit, l'apartat 1 de l'article 24 i l'apartat 2 de l'article 31 de la LCA preveuen que correspon al contracte programa fixar els objectius concrets de servei públic que ha d'assumir la CCMA, dins del marc general dels principis i les missions del servei públic de comunicació audiovisual que estableix la llei, així com garantir un marc de finançament estable i de sanejament econòmic, esdevenint, per tant, l'instrument a través del qual es desenvolupen les missions de servei públic que estableix l'apartat 3 de l'article 26 de la LCA esmentat.

Per la seva banda, l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (LCCMA), regula també aquest instrument, que ha d'incloure "les clàusules preceptives d'acord amb la legislació sobre finances públiques de Catalunya i també el contingut que es deriva de la resta de la legislació aplicable a la comunicació audiovisual", que, en tot cas, ha d'incorporar les clàusules següents:

- a) Establir l'abast de l'encàrrec de serveis que el Govern de la Generalitat fa a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i a les seves empreses filials, d'acord amb el mandat marc aprovat pel Parlament.
- b) Concretar l'emissió de publicitat, tenint en compte el control de qualitat, el contingut dels missatges publicitaris i l'adequació dels temps de publicitat a la programació i a les necessitats dels mitjans.
- c) Establir els criteris per a garantir el dret d'accés als grups polítics i socials significatius, i els criteris de distribució entre aquests grups.
- d) Establir les quotes de producció exigides per la normativa europea, l'estatal i la catalana que ha de complir cada mitjà, i també els criteris de selecció.
- e) Determinar els paràmetres d'eficiència econòmica i de garantia de qualitat dels serveis.
- f) Fixar els criteris per a l'obtenció d'ingressos resultants de publicitat i altres fons.
- g) Dotar les partides anuals del pressupost de la Generalitat destinades a compensar el cost dels serveis de caràcter públic acordats.

- h) Assegurar la transparència en la gestió, amb mesures com ara la justificació de les inversions externes i la rendició de comptes periòdica al Parlament.
- i) Establir els indicadors per a dur a terme l'avaluació del contracte programa i els criteris de la composició de la comissió de seguiment del dit contracte programa. Han de formar part d'aquesta comissió de seguiment dos representants dels treballadors de la Corporació i de les seves empreses filials”.

Abans que s'aprovi el contracte programa, el CAC n'ha de fer un informe preceptiu (apartat 2 de l'article 31 de la LCA i apartat 2 de l'article 21 de la LCCMA).

Segona. Estructura de la proposta de contracte programa

La proposta de contracte programa consta de dues parts diferenciades:

La **primera part** està integrada pels antecedents i un clausulat que regeix el contracte pròpiament dit, constituït per quatre clàusules, desglossades de la manera següent: “Naturalesa, objecte i vigència del contracte programa” (clàusula 1.1.), que s'estableix per un període de quatre anys, sense cap previsió de pròrroga; “Compromisos de la CCMA. Principis generals de servei públic de la CCMA” (clàusula 2.1.); “Oferta de continguts” (clàusula 2.2.); “Producció de continguts” (clàusula 2.3.); “Distribució, difusió i comercialització” (clàusula 2.4.); “Coneixement i relació amb els públics” (clàusula 2.5.); “Col·laboracions i relacions externes” (clàusula 2.6.); “Gestió i transformació de l'organització” (clàusula 2.7.); “Control i avaluació” (clàusula 2.8.); “Gestió de personal” (clàusula 2.9.); “Infraestructures i tecnologia” (clàusula 2.10.); “Gestió i recursos econòmics” (clàusula 2.11); “Governança” (clàusula 2.12); “Compromisos de l'Administració de la Generalitat de Catalunya” (clàusula 3.1.); “Acords addicionals i altres compromisos” (clàusula 3.2.); “Compromisos d'ambdues parts. Retiment de comptes” (clàusula 4.1.), i “Altres disposicions” (clàusula 4.2.).

Alhora, aquestes clàusules contenen seixanta apartats numerats de l'1 al 60, de manera independent i correlativa, que al nostre parer generen una certa confusió pel que fa a l'estructura del document.

La **segona part** està formada per dos annexos que s'adjunten al contracte, on s'estableix, pel que fa a l'annex 1, diversos indicadors en relació amb cinc “Objectius estratègics” (“OE1. Fomentar la cohesió social al voltant de continguts de servei públic”;

“OE2. Posar la ciutadania al centre, enfortir la connexió i atraure nous públics amb continguts i informació de referència”; “OE3. Impulsar la transformació digital, la innovació i la indústria audiovisual en llengua catalana”; “OE4. Projectar la llengua i la cultura catalanes sent un agent actiu del català”; “OE5. Esdevenir una organització àgil, sostenible i promotora de talent”), subdividits en 12 “Objectius operatius”, amb els quals es relacionen els indicadors.

L'annex 2 inclou el “Pla estratègic de la nova CCMA”, elaborat entorn de quatre eixos principals (“Context i reptes actuals”; “Missió i visió. Fonaments estratègics. Propòsit”; “Àmbits d'actuació: objectius i accions”, i “Principals palanques de canvi”). Això no obstant, sense desconèixer la rellevància d'aquest Pla estratègic, creiem que no desprèn de quina manera encaixa aquest contingut, de caràcter general, amb les deu accions específiques en què es divideix el document.

Tercera. Observacions a la proposta de contracte programa

Els compromisos que assolirà la CCMA es recullen a la clàusula 2.1, que se subdivideix en dotze apartats (del 2.1 al 2.12), desglossats alhora en 48 paràgrafs. Com a primera consideració, cal dir que més que objectius concrets o accions a partir de les quals s'efectuarà el compliment de les missions de servei públic, els anomenats compromisos que s'enumeren són en realitat mers principis o criteris de caràcter genèric, difícilment susceptibles de ser entesos com a compromisos o objectius concrets, verificables des del punt de vista del seu compliment. Dit d'una altra manera, aquesta clàusula inclouria un ventall de principis i missions definitòries de la funció de servei públic que, si bé en alguns casos poden presentar similituds amb el que preveu l'article 26 de la LCA, s'ajusten poc als termes en què el Parlament de Catalunya ha establert el nucli central de les missions de servei públic de la Corporació.

D'una banda, advertim que no existeix una línia de continuïtat aparent entre les missions generals de servei públic que corresponen a la CCMA, com a organisme responsable de prestar-les d'acord amb la llei, i els termes en què aquestes missions són enunciades en forma d'«obligacions» en el marc de la proposta; i de l'altra, constatem que no s'hi efectua un esforç de concreció d'objectius o activitats de caràcter prestacional específics, a partir de l'enumeració de les obligacions esmentades.

Finalment, hem de recordar que el legislador ha previst de manera detallada i explícita la fixació dels objectius de servei públic. En aquest sentit, creiem necessari destacar determinades mancances, vinculades a aspectes de la proposta, que convindria esmenar.

De conformitat amb el que estableixen els apartats 8 a 18 de la clàusula 2.2 (“Oferta de continguts i de serveis audiovisuals”), en la prestació de l’oferta de continguts, la CCMA aprofitarà el potencial que ofereixen les múltiples formes de comunicació audiovisual existents i les que es puguin desenvolupar durant el període de vigència del contracte programa.

No obstant això, no es concreta, ni en aquests apartats ni en els corresponents a la clàusula 2.4 (“Distribució, difusió i comercialització”), a través de quins mitjans s’està realitzant aquesta oferta o en quins es preveu fer-ho. Per exemple, no es concreta al llarg de tota la proposta, la capacitat de transmissió de televisió digital terrestre que destina a l’oferta de programació, a través de quins portals i aplicacions de dispositius ofereix els seus continguts –la qual cosa dificulta identificar en quin canal de difusió es dona compliment als objectius de servei públic–, o quins són els acords que, eventualment, es puguin efectuar per difondre aquests continguts mitjançant plataformes de cable, IPTV i altres sistemes d’agregació i distribució de continguts a través de la xarxa. Tampoc es concreta, per exemple, a través de quantes freqüències emet la programació radiofònica, a la qual no fa cap al·lusió en tota la proposta.

En aquest sentit, és fa necessari recordar el que estableix la disposició addicional primera de la *Instrucció general sobre les condicions i el procediment de la comunicació prèvia per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual mitjançant tecnologies altres que l’espectre radioelèctric* (aprovada mitjançant l’Acord 65/2012, de 26 d’abril, del Ple del CAC), que assenyala que “Els prestadors del servei públic de ràdio i televisió d’àmbit nacional i local que emetin els seus continguts mitjançant tecnologies altres que l’espectre radioelèctric han d’indicar en els contractes programa respectius la informació que inclouen les lletres e a k de l’apartat 1 de l’article 5 de la Instrucció”.¹

¹ Concretament, les persones que componguin els òrgans de direcció i d’administració de la societat mercantil, si aquesta és la forma jurídica del prestador, i el director o directora del mitjà o servei audiovisual de què es tracti (lletra e); la tecnologia emprada per a la difusió, així com les característiques tècniques (lletra f); la identificació de l’operador de comunicacions electròniques que difongui els continguts esmentats, en el cas que sigui una persona diferent del prestador del servei que realitza la comunicació prèvia (lletra g); el nom comercial del servei i la descripció del servei de comunicació audiovisual que es comunica (lletra h); la descripció detallada dels continguts que s’emetran i, si escau, els serveis que s’oferiran (lletra i); el percentatge de subtitulació de la programació i les hores setmanals de continguts

Com a reflexió final a aquest apartat, el CAC vol efectuar una consideració respecte del sector radiofònic, al qual, com dèiem més amunt, la proposta de contracte programa no dedica cap al·lusió.

En efecte, malgrat que està garantida la continuïtat de l'oferta de continguts radiofònics en FM del catàleg compost per Catalunya Ràdio, Catalunya informació, Catalunya Música i lcat.fm, resta pendent, en canvi, la implementació de la difusió mitjançant el DAB i el DAB+. Al nostre parer, cal posar en valor aquesta tecnologia, de rellevància estratègica, per tal com augmenta la capacitat d'incorporar nous continguts i formats, tenint en compte, especialment, el creixement del parc de receptors incorporats per llei en els nous vehicles matriculats els darrers anys i que pot accelerar la futura hibridació de la recepció dels continguts radiofònics. És cert que aquest format pren com a punt de partida una planificació inicial allunyada de la realitat del mercat; no obstant això, altres corporacions espanyoles i europees intenten superar aquestes limitacions inicials i ja difonen els seus continguts mitjançant la tecnologia digital.

Quant a la resta d'apartats de la clàusula 2.2, s'hi detecta de nou aquesta manca de concreció, que és present en tot el document, especialment en l'apartat 11 ("missions de servei públic"), tant pel que fa a la descripció dels continguts per dur a terme les missions de servei públic, que classifica en sis categories ("informatius", "educació i cultura", "esports", "entreteniment i ficció", "continguts per a infants, adolescents i joves" i "altres públics específics"), com per a la seva quantificació, fet que vincula amb els indicadors de l'annex 1, al qual ens referim més endavant.

Cal assenyalar que en aquest mateix apartat, a l'efecte de donar compliment a la missió "en educació i cultura", es posa en valor el foment de l'educació mediàtica que, no obstant això, ni es detalla ni es desenvolupa. Cal no oblidar que un dels aspectes rellevants de la reforma de la Directiva 2010/13/UE, sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a la prestació de serveis de comunicació audiovisual (Directiva de serveis de comunicació audiovisual) efectuada l'any 2018,² és la protecció de les persones usuàries, especialment dels menors d'edat, en l'entorn digital, motiu pel qual

audiodescrits i amb llengua de signes que s'emetran (lletra j), i declaració responsable de no incórrer en cap de les limitacions que, per raons d'ordre públic audiovisual, estableix la legislació aplicable (lletra k).

² Directiva (UE) 2018/1808, del Parlament Europeu i del Consell de 14 de novembre de 2018 per la qual es modifica la Directiva 2010/13/UE sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a la prestació de serveis de comunicació audiovisual (Directiva de serveis de comunicació audiovisual), tenint en compte l'evolució de les realitats del mercat.

l'alfabetització mediàtica s'estén a les competències, els coneixements i les capacitats de comprensió necessàries que permetin als ciutadans fer un bon ús, amb eficàcia i seguretat, dels mitjans de comunicació. La seva finalitat principal és facilitar un accés segur a la informació i fomentar el pensament crític en el consum i la creació de continguts audiovisuals, per la qual cosa, no es pot limitar a l'aprenentatge de les eines i les tecnologies, sinó que ha d'incorporar, també, l'anàlisi de realitats complexes, tot reconeixent la diferència entre opinió i informació.

Atesa la dimensió de l'alfabetització mediàtica com a eina fonamental, no només per protegir els menors d'edat i els consumidors en general dels continguts il·lícits, sinó també per combatre la difusió d'informació falsa i desinformació, aquest Consell entén que caldria corregir i esmenar aquesta mancança.

Igualment, es troba a faltar un major desenvolupament d'altres previsions, com ara les que conté la clàusula 2.3 ("Producció de continguts") entre les quals, la potenciació de la producció pròpia, que tan sols s'enuncia en els termes següents: "La CCMA potenciarà la producció pròpia de programes per als seus serveis audiovisuals". En aquesta mateixa línia, no s'explica tampoc, i entenem que és rellevant a l'efecte de valorar el dimensionament correcte de la plantilla de personal, conèixer en virtut de quins criteris es realitzaran els encàrrecs de producció de continguts a tercers (apartat 13 de la clàusula 2.3.).

Quant a la gestió de personal (clàusula 2.9) i respecte de l'apartat 37 ("Identificació de necessitats i redefinició de categories"), cal assenyalar que l'impuls de la paritat de gènere és una obligació que inclou l'apartat cinquè de l'article 3 de la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, d'acord amb el qual "els poders públics han de promoure [...] i també la representació paritària en la composició dels òrgans col·legiats, de direcció, de participació, de representació, consultius, tècnics i científics, en els tribunals i en els espais de presa de decisions". En aquest sentit, caldria traslladar aquesta obligació al Pla al qual es refereix aquest apartat, que s'identifica com a "pla per redefinir i actualitzar les categories professionals i llocs de treball, a partir del model de producció i distribució de continguts presents i futurs".

En un altre ordre de qüestions, la clàusula 2.11 ("Gestió i recursos econòmics") recull les previsions d'ingressos i despeses per realitzar les activitats de la CCMA durant el període de vigència del contracte programa.

Com ja s'ha exposat, una de les funcions principals del contracte programa és subministrar el marc estable de finançament, que ha de permetre la planificació estratègica adequada de les accions i necessitats de la CCMA. Alhora, un dels objectius del contracte programa és, també, atorgar a la CCMA la màxima autonomia en l'exercici de les seves competències, tot preservant-la de possibles interferències del Govern derivades d'una dependència quotidiana, en termes de finançament.

En aquest sentit, cal recordar que, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 31 de la LCA, el contracte programa és un instrument pluriennal a través del qual es duu a terme la provisió de les aportacions pressupostàries de la Generalitat, de manera transparent i proporcionada a les missions de servei públic assumides, per tal de garantir un marc de finançament estable i sanejament econòmic.

Aquest finançament, tal com recull el mandat marc aprovat el desembre del 2020 pel Parlament de Catalunya, pot tenir un caràcter mixt, és a dir, els costos que suposa la prestació del servei públic no només es poden cobrir amb aportacions pressupostàries – que, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 31 de la LCA, han de ser les principals –, sinó també a través d'altres ingressos, com ara els derivats de la contractació publicitària i de la venda de serveis.

És, en definitiva, un model de finançament previst pel legislador català que compta, a més, amb l'aval de l'ordenament comunitari i la Comissió Europea mateixa. En aquest sentit, resulta imprescindible remetre's a allò que assenyala la Comunicació (2009/C257/01) sobre ajuts estatals per al finançament dels serveis públics de radiodifusió, i, amb caràcter més general, la Comunicació sobre els serveis d'interès general a Europa (COM (2000) 580 final), tot prenent com a punt de partida el Protocol sobre el sistema de radiodifusió pública dels estats membres, annex al Tractat de la Unió Europea i Tractat de Funcionament de la Unió Europea.

En aquest context, no sembla oportú efectuar una anàlisi acurada a propòsit del règim vigent en matèria d'ajuts públics, també aplicables als nous serveis de comunicació audiovisual dins l'àmbit de la radiodifusió de servei públic. Cal insistir, però, en el fet que el legislador català, en sintonia amb l'entorn comunitari, a més d'avaluar aquest model mixt de finançament del servei públic de comunicació audiovisual, preveu que les aportacions pressupostàries s'han de dur a terme de manera transparent i

proporcionada. A parer d'aquest Consell, és imprescindible posar en valor aquests dos darrers termes, *transparent* i *proporcionada*.

L'exigència de transparència es tradueix en la necessitat que el contracte programa inclogui el detall de l'origen i les quanties dels ingressos derivats d'activitats alienes a les que són pròpiament de servei públic.

Pel que fa al principi de proporcionalitat (és a dir, la justificació de la necessitat del finançament públic), verificar que s'acompleix requereix que es desprengui aquesta justificació del contracte programa, mitjançant una adequada (i suficient) concreció i definició de les activitats i els objectius de servei públic que es duren a terme.

Al fil d'aquestes consideracions, les lletres *f* i *g* de l'apartat 1 de l'article 21 de la LCCMA, preveuen la necessitat que en el contracte programa de la Corporació, entre d'altres, s'hi fixin "[...] els criteris per a l'obtenció d'ingressos resultants de publicitat i altres fonts [...]", així com que es dotin "[...] les partides anuals del pressupost de la Generalitat destinades a compensar el cost dels serveis de caràcter públic acordats [...]".

En aquest sentit, l'escenari de pressupost 2024-2027 dissenyat en la proposta és merament enunciatiu. En primer lloc, inclou, òbviament, la dotació pressupostària de la Generalitat; en segon lloc, afegeix una partida que abasta globalment l'obtenció d'ingressos propis, sense més detall: els criteris de gestió dels ingressos publicitaris i propis (apartat 48 de la clàusula) no defineixen quina serà l'estratègia de venda de publicitat ni a quines fonts d'ingressos propis altres que els que deriven de l'activitat publicitària s'estaria referint la proposta.

De nou, es troba a faltar una quantificació dels costos nets per a l'execució de les diferents accions i objectius, a l'efecte d'assolir les missions de servei públic que s'encomanen a la CCMA. Dit d'una altra manera, no s'hi observa la correlació necessària entre els objectius i les accions, ni les despeses per executar-los, la qual cosa en dificulta una valoració correcta per part d'aquest organisme.

En definitiva, a criteri dels membres del Ple del CAC, caldria revisar aquest escenari per tal de formular una connexió o vinculació entre les accions previstes en matèria de desenvolupament de les missions i els objectius de servei públic assumits per la CCMA i el pressupost que s'esbossa.

A la sistemàtica del document s'hi incorporen dos annexos: "Indicadors del contracte programa 2024-2027" (annex 1) i "Pla estratègic de la CCMA" (annex 2).

En matèria d'indicadors (annex 1), hem d'insistir de nou en allò que el CAC ha vingut manifestant en els seus informes anteriors respecte de la necessitat de desenvolupar les missions de servei públic, d'acord amb el que estableix l'article 26 de la LCA. En aquest sentit, és oportú recordar que aquest precepte no formula una enumeració de missions de servei públic, a mode de declaració de principis, susceptibles de ser redefinits i assumits de manera discrecional per part de la CCMA. Ans al contrari, amb aquesta formulació el legislador estableix una estructura bàsica, a partir de la qual les missions de servei públic s'han de traslladar al contracte programa, que ha de definir els objectius i les accions necessàries per garantir-ne el compliment.

En una interpretació integradora del document, aquest annex agruparia les missions de servei públic en cinc objectius estratègics (OE) –que tampoc guarden la necessària correlació amb l'apartat 11 de la clàusula 2.2 "Oferta de continguts i de serveis audiovisuals"– amb un abast diferent en funció de l'oferta de programació, desglossats en objectius operatius i subdividits alhora en indicadors que mesuren el tipus d'objectiu (que no la missió de servei públic) al qual pretenen donar compliment: posicionament en el mercat, assoliment del nivell de qualitat, temps d'emissió (en minuts o en hores), nombre de títols, percentatges de producció o coproducció i, finalment, les previsions de compliment en relació amb el temps de durada del contracte programa.

La manera en què es concreten alguns dels indicadors de compliment no és suficient, al nostre parer, per valorar-ne l'encaix en la programació i en l'oferta de continguts, considerats globalment. Insistim, per tant, en la importància de concretar-los en valors quantificables.

Pel que fa a l'annex 2 del document, malgrat que el pla estratègic, en sentit estricte, resta al marge de l'objecte d'aquest informe, al fil de la seva incorporació, aprofitem l'ocasió per introduir una sèrie de reflexions sobre el servei públic audiovisual en el context actual de convergència digital, que obliga a adaptar la seva oferta al nou entorn comunicatiu i al desenvolupament tecnològic que comporta la creació de noves finestres de difusió, en transformació constant.

En efecte, aquests canvis suposen la cohabitació dels sistemes de difusió *online* i *offline*. Aquesta cohabitació, però, haurà de garantir i ampliar aquesta oferta de difusió mitjançant allò més preuat i que ha suposat durant 40 anys, la creació, ampliació i actualització d'una xarxa de difusió i distribució territorials que durant tot aquest temps ha estat el nucli del posicionament i l'èxit d'acceptació del conjunt de l'oferta pública de la Corporació.

Aquesta infraestructura garanteix avui la recepció del 100% dels continguts audiovisuals de la Corporació en la totalitat del territori nacional. En aquest sentit, i en paral·lel a la creació i el desenvolupament de l'oferta mitjançant la plataforma 3.CAT, caldrà preservar la banda 470-694 MHz per a la difusió de la TDT, tal com recull el Projecte de dictamen sobre l'ús futur de la banda esmentada de l'*European Broadcasting Union* (EBU), les conclusions de la darrera conferència mundial de la Unió Internacional de Telecomunicacions (UIT), celebrada a Dubai el desembre del 2023, i que en garanteixen la continuïtat, com a mínim fins al 2031.

Els serveis de radiodifusió terrestre són essencials, ja que ofereixen contingut i servei d'alta qualitat per emetre de manera gratuïta informació i entreteniment a tots els ciutadans arreu del territori, sense altres condicionants tecnològics de catàlegs de tercers.

La difusió de la TDT continua garantint l'accés gratuït al conjunt de la ciutadania i en garanteix el control dels organismes de regulació.

En aquest sentit i per ampliar la concepció de la televisió com a gran espectacle, caldrà, dintre de les possibilitats, proveir-se a curt termini de la reserva d'espai suficient per a la difusió de la UHD, que ja és una realitat a les corporacions públiques i privades a l'Estat i a la Unió Europea.

En darrer terme, i com a reflexions finals, el Consell vol manifestar que al seu parer hauria estat interessant disposar de l'informe del Consell Assessor de Continguts i de Programació, sobre els aspectes relatius a la programació inclosos en el contracte programa, en els termes de l'article 17 de la LCCMA.

Els membres d'aquest Consell de l'Audiovisual volen deixar constància que valoren molt positivament el fet que la CCMA hagi aportat, divuit anys després d'haver-se tramès el

darrer contracte programa aprovat, una nova proposta per al període 2024-2027. Això no obstant, s'hi detecten les mancances i la falta de concreció esmentades més amunt, que dificulten l'elaboració d'indicadors verificables i útils.

3. Conclusió

De conformitat amb aquestes consideracions, el CAC emet un informe, amb caràcter preceptiu, sobre el contingut de la proposta de contracte programa entre l'Administració de la Generalitat, mitjançant el Departament de la Presidència, i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, per al període 2024-2027.

Barcelona, 1 de febrer de 2024